

Številka: 7.0 - 28 / 2014 - 13 - OC
Datum: 22.12.2014

REPUBLIKA SLOVENIJA
Ministrstvo za okolje in prostor
Inšpektorat RS za kmetijstvo in okolje
Gospa
Saša Dragar Milanovič, glavna inšpektorica
Dunajska cesta 58
1000 Ljubljana

irsko.mko@gov.si

ZADEVA: Poročilo o inšpekcijskem nadzoru v družbi Lafarge Cement d.o.o.

Veza: Vaš dopis št. 06117-77/2014-449 z dne 24. 11. 2014

Zahvaljujemo se vam za odgovor št. 06117-77/2014-449 z dne 24. 11. 2014. Dopis Varuha človekovih pravic RS (Varuh) št. 7.0 - 28 / 2014 - 8 - OC z dne 10. 11. 2014 smo naslovili na Inšpektorat Republike Slovenije za kmetijstvo in okolje (IRSKO), zato nas preseneča, da ste se za opredelitev in dokumente (ki jih nismo zahtevali) obrnili na pooblaščenca Lafarge d. o. o, odvetniško družbo Rojs, Peljhan, Prelesnik & Partnerji. Pričakovali bi, da z dokumenti, ki jih v svojem predhodnem odgovoru z dne 24. 10. 2014 navajate (vsaj v času pisanja svojega odgovora), razpolagate. Očitno pa ste dokumente pridobili šele po prejemu našega dopisa, saj ste na pooblaščenca Lafarge d.o.o. naslovili poziv »skladno s katerim mora do 21. 11. 2014 v zvezi z nadaljevanjem inšpekcijskega postopka in dopolnitev odgovora s strani Inšpektorata RS za kmetijstvo in okolje Varuhu človekovih pravic RS, naslovnemu organu posredovati vsa pravnomočna gradbena in uporabna dovoljenja, zlasti tista, ki se nanašajo na kapaciteto naprave in uporabe petrolkoka«.

V odgovoru ste zapisali, da želite v zvezi s sodbo Upravnega sodišča 893/2014 še enkrat izpostaviti, da se le ta nanaša na upravni akt, ki ga je izdala Agencija RS za okolje (ARSO) in da se ne nanaša na odločbo Inšpektorata RS za kmetijstvo in okolje. Sodišče je v svoji sodbi naložilo agenciji naj ponovno **odloči v delu razveljavljenega dokumenta - okoljevarstvenega dovoljenja**. Sodišče je agenciji prav tako odredilo rok v katerem mora ponovno odločiti. Če bi agencija v navedenem roku **že odločila in bi bil že izpolnjen postulat pravnomočnosti**, bi lahko na osnovi te odločitve inšpekcija že odločila tudi v inšpekcijskem postopku.

Šele v primeru, da bi se postopek pravnomočno končal z zavrnitvijo izdaje okoljevarstvenega dovoljenja, bi po vaše lahko šteli, da je nastopil primer iz tretjega odstavka 172. člena Zakona o varstvu okolja (ZVO-1), po katerem bi lahko pristojni

VARUH ČLOVEKOVIH PRAVIC RS

DUNAJSKA 56, 1109 LJUBLJANA TELEFON: +386 1 475 00 50 FAKS: +386 1 475 00 40
BREZPLAČNI TELEFONSKI KLIC IN INFORMACIJE: 080 15 30 E-POŠTA: INFO@VARUH-RS.SI

WWW.VARUH-RS.SI

inšpekcijski organ prepovedal nadaljnje obratovanje družbe Lafarge Cement d.o.o.. Vendar pa bi bil to predmet posebnega upravnega postopka, ki bi pravnomočno končanemu postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja lahko šele sledil (tako tudi sodna praksa Upravnega sodišča, npr. sodba II U 118/2013 z dne 12.3.2014). Ta judikat tudi prilagata. Prav tako meni tudi prof. dr. Erik Kerševan v svojem pravnem mnenju v zvezi z interpretacijo 172. člena Zakona o varstvu okolja v povezavi s sodbo Upravnega sodišča I U 893/2014 .

Poudarjate, da sodba sodišča določa zaveze glede načina nadaljnje izvedbe procesnih dejanj in uporabe prava pri vsebinski presoji utemeljenosti vloge v ponovnem postopku ARSO s strani pristojnega upravnega organa (64. člen Zakona o upravnem sporu, ZUS-1). Pišete, da v obrazložitvi navedene sodbe sodišča ni mogoče najti stališča, da je za Lafarge Cement d.o.o. prehodno pravno varstvo njenega položaja v tretjem odstavku 172. člena ZVO -1 prenehalo veljati in da bi ji bilo mogoče prepovedati nadaljnje zakonito obratovanje še pred pravnomočnim zaključkom predmetnega postopka. Zato bo inšpekcija vsekakor počakala na pravnomočno odločitev ARSO in nato ukrepala v skladu s svojimi pooblastili in pristojnostmi. Na koncu še dodate, da se postopek, ki časovno traja že polnih osem let, tako dolgo ne odvija zaradi inšpekcije, temveč organov, ki odločajo o vlogi za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja na prvi ali katerikoli drugi stopnji.

Kot Varuh že več let spremljamo in obravnavamo problematiko učinkovitosti pristojnih organov v zvezi z dovoljevanjem delovanja in izvajanjem nadzora nad tem za družbo Lafarge cement d.d.

Ugotavljamo, da je v konkretni zadevi pristojni organ Ministrstvo za okolje in prostor (MOP) s svojim delovanjem, torej (ne) dovoljevanjem, ni zaščitilo pravice prebivalcev do zdravega življenjskega okolja. Od leta 2006 MOP ni uspelo pravnomočno odločiti o vlogi Lafarge cementa d.o.o. z izdajo okoljevarstvenega dovoljenja. Tudi pričakovanjem družbe Lafarge cement d.o.o. po učinkovitih postopkih, končanih v razumnih rokih ni bilo zadoščeno.

Strinjamo se, da bi bilo prenehanje uporabe pravila iz tretjega odstavka 172. člena ZVO-1 v nasprotju z načeli upravičenega pravnega pričakovanja ter zaupanja v pravo ter namenom zakonodajalca, da prepreči težko popravljive posledice s prenehanjem zakonitega obratovanja **(obstojećih) naprav** še preden je odločeno o podelitvi (ali zavrnitvi) okoljevarstvenega dovoljenja. Nadzor nad zakonitostjo delovanja naprav je v pristojnosti inšpekcijskih služb.

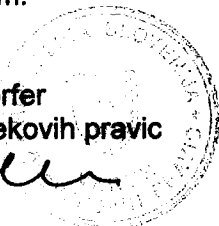
Izhajajoč iz sodbe Upravnega sodišča opr.št. I U 893/2014, odgovora Agencije Republike Slovenije za okolje in IRSKO (ob tem opozarjamo, da smo v dopisu z dne pričakovali opredelitev inšpektorata, ne pa odvetniške družbe Lafarge cement d.o.o.) menimo, da gre v obravnavni zadevi za **ново napravo**, zato v primeru izdaje okoljevarstvenega dovoljenja Lafarge Cement d.o.o. po našem mnenju tudi ni podlage za uporabo pravila iz tretjega odstavka 172. člena ZVO-1. V obrazložitvi sodbe Upravnega sodišča I U 893/2014 ni mogoče najti stališča, da za Lafarge Cement d.o.o. prehodno pravno varstvo njenega položaja v tretjem odstavku 172. člena ZVO-1 velja.

Ob tem vsem tem še enkrat poudarjamo ustavno pravico do zdravega življenjskega okolja, povezano s pravico do zdravja, ki je že tudi bila prepoznana kot človekova pravica v povezavi s pravico do življenja. Prav tako so bili absolutno prekoračeni vsi razumni roki, saj po osmih letih odločanja v obravnavani zadevi ne le, da ni sprejeta pravnomočna odločitev, temveč je stanje postopka ponovno v začetni fazi odločanja. Z vidika zavezanca je to prav gotovo nesprejemljivo in v nasprotju načeli upravičenega pravnega pričakovanja ter zaupanja v pravo. Postopek vodi pristojni upravni organ, ki je "gospodar" postopka in za vodenje tega nosi tudi vso odgovornost. Tako dolgotrajno odločanje lahko privede do kršitve pravice do enakega varstva iz 22. člena Ustave. Takšna ravnanja terjajo ugotavljanje

odgovornosti pristojnosti državnih organov ter tudi konkretnih uradnih oseb. Država mora zaščititi pravice svojih prebivalcev do življenja v zdravem in zavarovanem okolju, tudi z izvajanjem nadzora nad dovoljevanjem, vzpostavljanjem, izvajanjem in varnostjo industrijskih dejavnosti, zlasti še, če gre za dejavnosti, ki so lahko nevarne za okolje in človekovo zdravje. Škoda povzročena okolju in zdravju je namreč nepopravljiva.

S spoštovanjem.

Vlasta Nussdorfer
varuhinja človekovih pravic

V vednost:

1. Gospa
Irena MAJCEN, ministrica
REPUBLIKA SLOVENIJA
Ministrstvo za okolje in prostor
Dunajska cesta 47
1000 Ljubljana
gp.mop@gov.si
2. EKO KROG, društvo za naravovarstvo in okoljevarstvo
Ravenska vas 3
1410 Zagorje ob Savi
eko.krog@gmail.com